آینه

اطلاعات

یادداشت: «شکست کنفرانس سالانه «آیپک»»؛ ابوالقاسم قاسم‌زاده

هر سال کنفرانس سالانه لابی صهیونیستی در آمریکا (آیپک) با تبلیغات وسیع رسانه‌ای در نیویورک تشکیل می‌شود... نتانیاهو به نیویورک رفت تا در کنفرانس سالانه «آیپک» ایران را خطر بین‌المللی بخواند و از دولتمردان آمریکا و اروپا بخواهد که به جای مذاکره با ایران، این خطر را با سیاست تشدید تحریم‌های همه‌جانبه و همزمان حمله نظامی، محو کنند! ... جان کری در آیپک تاکید کرد که دولت اوباما به تعهدات خود در مذاکره با ایران در گروه ۱+۵ متعهد است و فعلا مذاکرات، خوب پیش می‌رود. تقابل این دو نظر، پیشنهاد حمله نظامی و همزمان تشدید تحریم‌ها از سوی نتانیاهو و در سوی دیگر رد آن توسط وزیر خارجه آمریکا و مردود شمردن چنین پیشنهادهایی، شکست آیپک را برای اولین‌بار رقم زد.

قانون

یادداشت: «فساد مالی و مسوولیت رییس‌جمهور سابق»؛ علی‌اکبر گرجی

متاسفانه هر روز اخباری ناراحت‌کننده مبنی بر فسادهای مالی افراد در برخی از نهادهای دولتی شنیده می‌شود. آنچه تاکنون اعلام شده این مهم را نشان می‌دهد که این تخلفات در زمان رییس‌جمهور سابق به وقوع پیوسته است. برخورد جدی با متخلفان از اهمیت بسزایی برخوردار است. از همین رو لازم است فردی که این تخلفات در زمان زمامداری او رخ داده به پای میز محاکمه کشانده شود. خوشبختانه قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران در این زمینه سازوکارهای مختلفی را مهیا و پیش‌بینی کرده تا رییس‌جمهور به لحاظ اینکه مسوولیت اجرایی را در کشور عهده‌دار بوده است، قابل محاکمه باشد... زمانی که رییس‌جمهور قبلی به دادگاه احضار شد وی این اجازه را به خودش داد که در محکمه و در مراحل تحقیق حاضر نشود که این قضیه پرسش‌برانگیز است که آیا یک شهروند عادی نیز می‌تواند این‌کار را انجام دهد؟

کیهان

سرمقاله: «نگاه ما به تحولات اوکراین»؛ سعدالله زارعی

نیروی نظامی به شرطی که تحت یک رهبری هوشمند قرار داشته باشد این توانایی را دارد که در لحظه حساس، سرنوشت یک منازعه را به نفع کشور و ملت خود برگرداند. این اتفاق در ماجرای اوکراین افتاد... نکته دیگر در تحولات اوکراین این بود که موضع قاطع روس‌ها و چابکی رییس‌جمهور پوتین در واکنش، سبب منفعل شدن غرب شد. اینکه غربی‌ها از تحریم اقتصادی سخن می‌گویند و ناتو در مقابل تحرک نظامی ارتش روسیه و مانور اخیر آن دست به کاری نمی‌زند و به عبارت‌پردازی بسنده می‌کند نشان می‌دهد که غرب در حالت انفعال قرار دارد... جمع‌بندی تحولات اوکراین و انطباق ابعاد آن با منافع و امنیت ملی ایران خیلی کار سختی هم نبوده است. با وجود این وزیر محترم امور خارجه در واکنش به تحولات اوکراین به ابراز یک جمله کوتاه بسنده کرد: «از آنچه در اوکراین می‌گذرد نگرانیم» در این اظهارنظر دکتر ظریف مشخص نیست که ما چرا نگرانیم؟ نگران چه بخشی از ماجرا هستیم؟ چه چیزی را قانونی و چه چیزی را غیرقانونی می‌دانیم؟ و در نهایت در این منازعه پرشدت چه نظری داریم... ما به‌عنوان یک کشور برون‌نگر که سرمنشأ بسیاری از تحولات جهانی هستیم و کم نیستند تحلیل‌گرانی که می‌گویند مقاومت جدی ۳۵ساله ایران به روس‌ها آموخته است که می‌توان با قدرت در برابر غرب ایستاد و آن را وادار به عقب‌نشینی و انفعال کرد با این وصف ما باید تحولات اوکراین را به منزله یک فرصت مهم تلقی کرده و از آن برای بسط قدرت و نفوذ خود استفاده کنیم.

رسالت

سرمقاله: «بحران اوکراین و منافع ایران»؛ امیر محبیان

حدس زده می‌شود با بروز بحران جدید، ایران از اولویت فشارهای غرب خارج شده و از سوی دیگر با تهدید غیرقابل‌اجرای تحریم روسیه عملا رژیم تحریم ایران دچار اخلال شود. بنابراین به‌نظر می‌رسد سیاست خارجی ما باید شدیدا مترصد اوضاع منطقه بوده و با درایت و هشیاری در کشاکش امور، منافع ایران را تامین نماید؛ زیرا بعید نیست در میانه این چالش، منافع غیرمترقبه ایران هم از راه برسد.

جوان

یادداشت: «فراموشی وعده‌ها و اهانت منتقدان در پایان دومین ۱۰۰روزه»؛ مهران ابراهیمیان

عقبگرد از مواضع و تصمیمات و تناقض‌گویی، دیگر جزیی از اظهارنظرهای روزانه دولتمردان شده است. در حالی که دومین دوره ۱۰۰روزه هم بی‌سروصدا تمام شد، هنوز همچنان دولتمردان حس آدم‌هایی را دارند که ناگهان از سرزمین دیگری مثل کره ماه یا زهره ناگهان بر اریکه‌های دولتی افتاده‌اند و با ناله و فغان از میراث دولت قبلی حرف‌های دوپهلو می‌زنند و تناقض‌های گفتاری هر روز بیشتر می‌شود. از سوی دیگر هر کس که این تناقضات گفتاری را مطرح کند یا برنامه‌های دولت را نقد کند، متهم به «بی‌سوادی» (اشاره به کلام آقای روحانی)، «منتقدان حرفه‌ای» (اتهام وارده از سوی معاون اول)، «بی‌اطلاع به مسایل» (سخنان دیروز نوبخت پس از هیات دولت) می‌شود. حال آنکه نگاهی به وعده‌های انتخاباتی که امروز وارد سومین ۱۰۰روزه شدیم و دولتمردان به عمد بی‌سروصدا از کنار آن گذشتند، نشان می‌دهد که بعضی‌ها دچار فراموشی وعده‌ها شده‌اند و آلزایمر در گفتار دارند!

روحانی:

حفاظت محیط‌زیست از اولویت‌های دولت است

شرق: رییس‌جمهوری بار دیگر بر حفظ محیط‌زیست تاکید کرد. صبح پنجشنبه حسن روحانی در مراسم بزرگداشت هفته منابع طبیعی و روز درختکاری در سازمان تحقیقات، آموزش و ترویج کشاورزی وزارت جهادکشاورزی که در منطقه ولنجک تهران برگزار شد، شرکت کرد. روحانی در این مراسم با کاشتن یک اصله نهال به‌صورت نمادین حفظ محیط‌زیست را از اولویت‌های دولت تدبیروامید برشمرد. روحانی پیش از این بارها به اهمیت این موضوع اشاره کرده بود، تا آنجا که برای حل بحران آلودگی هوای پایتخت، محمدباقر قالیباف، شهردار تهران در نشست هیات‌دولت حضور یافت. اهمیت این موضوع در نظر رییس‌جمهوری تا آنجاست که شهردار تهران پس از ۱۰سال دوباره به هیات‌دولت رفت. رییس‌جمهوری، با بیان اینکه «حفاظت از محیط‌زیست یکی از اولویت‌های دولت تدبیر و امید است،» گفت: «دولت در این راستا هم اقدامات داخلی و هم منطقه‌ای و بین‌المللی انجام خواهد داد.»

به گزارش ایرنا، روحانی افزود: «بخشی از اقدامات برای حفاظت از محیط‌زیست باید در سطح منطقه انجام شود، همچون بحث ریزگردها که ایران به‌تنهایی نمی‌تواند این معضل را حل کند.» رییس شورایعالی حفاظت از محیط‌زیست عنوان کرد: «کشورهای منطقه و همسایه نیز باید به حل این معضل کمک کنند و برخی کارها نیز باید در سطح بین‌المللی انجام شود.» روحانی تاکید کرد امیدوارم همه دست به دست هم دهیم و برای حفظ این نعمت بزرگ الهی، محیط‌زیست و منابع طبیعی کوشا باشیم تا ایرانی سرسبزتر و آبادتر ایجاد کنیم. او در ادامه افزود: «دولت در زمینه فعال‌بودن شورایعالی حفاظت از محیط‌زیست بسیار جدی است و تاکنون نیز چند جلسه این شورا تشکیل شده است.»

رییس‌جمهوری گفت: «دولت به این موضوع توجه دارد که امروز محیط‌زیست برای سلامت، زندگی و رفاه مردم به‌ویژه در کلانشهرها بسیار ضروری است.»

روحانی با بیان اینکه با مسایل و مشکلات بسیاری مواجه هستیم، گفت: «سودجویان بسیاری هستند که به جنگل‌ها و مراتع تجاوز می‌کنند و قوه‌قضاییه باید در این زمینه کار کند.»

او ادامه داد: «همه کسانی که در زمینه محیط‌زیست مسوولیت دارند وظیفه بزرگی را در حال انجام هستند، از جمله در جنگلبانی و محیط‌زیست و عده‌ای هم در این راه شهید شدند که مقام آن شهدا را ارج می‌نهیم.» رییس شورایعالی حفاظت از محیط‌زیست تاکید کرد که به‌جز قوه مجریه، قوه‌قضاییه، دستگاه قانون‌گذاری و همه مردم باید به صحنه بیایند. روحانی گفت: «بحث حیات و ممات است یا محیط‌زیست؛ درختان و جنگل‌های ما می‌مانند یعنی حیات می‌ماند یا از دست می‌روند که به معنی ازدست‌رفتن حیات است.» او تصریح کرد: «همان‌گونه که ما در زمینه منافع حیاتی در برابر دشمنان، خارجی‌ها و بدخواهان تاکید می‌کنم در داخل هم همین‌طور است، ما منافع حیاتی داریم که باید بر آن تاکید کنیم.» رییس‌جمهوری خاطرنشان کرد: «اما این اقدام، کار دولت یا قوه‌قضاییه یا نظام به‌تنهایی نیست، کاری وسیع نیاز دارد که همه مردم به صحنه بیایند.» روحانی از وزارت آموزش‌وپرورش خواست که همه دانش‌آموزان سراسر کشور را برای حفظ محیط‌زیست بسیج کند و یادآور شد: «دانش‌آموزان می‌توانند بر خانواده‌های خود بسیار تاثیرگذار باشند.»

او افزود: «مردم به‌ویژه در ایام نوروز که به مسافرت می‌روند، یکی از توجهات ویژه آنها باید محیط‌زیست باشد.»

رییس‌جمهوری ادامه داد: «یک زمانی درخت به‌عنوان یک موجود زنده زینتی و نبات باشکوه برای منظره بود، اما امروز درخت‌ها ریه‌های یک شهر برای تنفس هستند.»

روحانی تصریح کرد که توسعه بدون توجه به توسعه پایدار نمی‌تواند برای جامعه‌ای رفاه و بهبود را به ارمغان آورد و ما باید به مساله محیط‌زیست به‌ویژه در کلانشهرها توجه ویژه داشته باشیم. رییس‌جمهوری ادامه داد: «امروز روز درختکاری است اما ما باید همه روزها را روز درختکاری بدانیم و تلاش ما این باشد که به محیط‌زیست کمک کنیم.»

روحانی اظهار کرد: «اگر ایران را به صورت یک درخت تنومند در نظر بگیریم، باید به درخت تنومند ایران کمک کنیم تا خدشه‌ای به آن وارد نشود.»

او همچنین گفت: «باید اجازه دهیم ریشه‌های این درخت تنومند قوت داشته باشد، پروبال بگیرد و برگ‌هایش سبز باشد.» رییس شورایعالی انقلاب فرهنگی ادامه داد: «همه رسانه‌ها از جمله رسانه ملی باید در زمینه حفظ محیط‌زیست و فرهنگ‌سازی کمک کنند.»

روحانی افزود: «از همه تاسف‌برانگیزتر این است که درختان تنومند ما بی‌جهت قطع می‌شوند، درختان ما گاهی عمر صد یا ۲۰۰ساله دارند اما به‌دلیل مجوزهای نابجا و مدیریت‌های نادرست از بین می‌روند که برای کشور و ملت تاسف‌انگیز است.»

او اظهار امیدواری کرد که دولت، شوراهای اسلامی شهر و روستا، مسوولان شهرداری‌ها و مردم دست به دست هم دهند تا بتوان با این پدیده شوم مقابله کرد.

یک‌سال از سفر جنجالی احمدی‌نژاد به ونزوئلا گذشت

وداع پرحاشیه با «چاوز»

شرق: سال گذشته همین روزها، دولت ایران آنقدر با دولت ونزوئلا رابطه نزدیک داشت که به‌دلیل فوت رییس‌جمهورش، یک‌روز عزای عمومی در ایران اعلام شد. رییس‌دولت وقت به مناسبت فوت «هوگو چاوز»، رییس‌جمهوری کشوری در دوردست، علاوه بر ارسال پیام تسلیت، راهی مراسم تدفین او شد. او در پیامی به مناسبت فوت چاوز، او را شهید، بسیجی و حزب‌اللهی خواند؛ «چاوز کسی بود که صراحتا اعتقاد خود به پیامبران الهی را اعلام می‌کرد و می‌گفت که منتظر حکومت عدل جهانی هستیم... و با روحیه یک بسیجی مخلص تمام‌عیار و حزب‌اللهی و عاشق مردم بود... هوگو چاوز خلاصه و نماد همه انقلابیون تاریخ آمریکای لاتین بود. او در حقیقت شهید راه خدمت به ملت ونزوئلا و پاسداری از ارزش‌های انسانی و انقلابی است.»

محمود احمدی‌نژاد وعده بازگشت او با «دیگر صالحان» را داد و گفت: «تردید ندارم که او بازخواهد گشت و به همراه همه صالحان و حضرت مسیح (ع) و تنها باقیمانده از نسل پاکان، انسان کامل، خواهد آمد و جامعه بشری را در استقرار صلح و عدالت کامل و مهربانی و کمال، یاری خواهد کرد.»

شاید همه این واکنش‌ها به مرگ رییس‌جمهوری کشوری «دوست و برادر»، کم‌وبیش قابل پیش‌بینی بود، اما نه با این میزان اغراق و حاشیه. همین، موجب واکنش برخی از مراجع شد. آیت‌الله جنتی، خطیب نماز جمعه تهران در خطبه‌های نماز جمعه با انتقاد از طرح موضوع رجعت چاوز از سوی احمدی‌نژاد با بیان اینکه این موضوع هم مراجع و هم علما را ناراحت و نگران کرد، گفت: «رجعت یک نشان دولتی نیست که افراد بخواهند آن را بر سینه افراد بچسبانند.» آیت‌الله محمد یزدی، عضو مجلس خبرگان رهبری نیز اندکی بعد از انتشار این پیام و مطرح‌شدن مساله رجعت او گفت: «به ایشان نصیحت مشفقانه داریم که در مدت باقیمانده آرامش کشور را حفظ کرده و از اظهارنظر درباره مسایل دینی خودداری کند.»

اما تصویر ماندگار آن مراسم خاکسپاری، عکسی بود که محمود احمدی‌نژاد را در حال تسلادادن به مادر چاوز نشان می‌داد. تصویری که عنوان «غیرشرعی» به آن داده شد اگرچه طیف اصولگرایان مذهبی تقریبا با سکوت از کنارش رد شدند اما حافظه تاریخی مردم، آن را از یاد نبرد. در این تصویر مادر سوگوار هوگو چاوز، سر بر شانه محمود احمدی‌نژاد گذاشته بود.

احمدی‌نژاد در تصاویر دیگری در مراسم خاکسپاری نیز در کنار اعضای خانواده چاوز دیده می‌شد که پوشش چندان مناسبی از نظر نگاه داخلی نداشتند. تصویری که اگر در یک دولت پیش، رییس‌جمهوری اصلاح‌طلب در آن دیده می‌شد، قطعا نگاه‌های داخل آن را تحمل نمی‌کرد. عدم تحملی که در آن دوران به اشکالی مانند کفن‌پوشی و واکنش گروه‌های خودسر خود را ظاهر می‌کرد.

محمود احمدی‌نژاد در سال‌های دولت نهم و دهم، روی کشورهای آمریکای لاتین در روابط خارجی‌اش حساب ویژه‌ای باز کرده بود، آنقدر که تعدد سفرهایش به ونزوئلا و سفرهای چاوز به ایران، رکوردی ثبت کرده بود. احمدی‌نژاد در سال‌های ریاست‌جمهوری‌اش هفت‌بار به «کاراکاس» سفر کرده بود که دوبار آخر به مناسبت خاکسپاری چاوز و دفعه بعد برای شرکت در مراسم تحلیف نیکلاس مادورو، رییس‌جمهوری جدید ونزوئلا بود. چاوز هم در سال‌های دوستی با محمود احمدی‌نژاد ۹بار به ایران آمد و علاوه بر تهران، عسلویه و حتی مشهد نیز مقصد سفرش بود. اگرچه رابطه تهران- کاراکاس از دولت اصلاحات آغاز شده بود اما در دولت احمدی‌نژاد بود که سرمایه‌گذاری در پروژه‌های نفتی مانند توسعه میدان «دوبکوبی» و ساخت ۲۰هزار واحد «مسکن» در ونزوئلا بر گرده اقتصاد ایران، نهاده شد.

ادامه از صفحه ۳

من هم از مسایل فرهنگی نگرانم

مقام‌معظم‌رهبری همچنین با انتقاد از کسانی که به بهانه برخی مشکلات، افرادی را که استقامت کرده‌اند، ملامت می‌کنند، گفتند: «برخی تصور نکنند که اگر ما تسلیم دشمن شویم، مشکلات حل خواهد شد.» حضرت آیت‌الله خامنه‌ای افزودند: «من از مسوولان کشور که در مقابل دشمن موضع صریح می‌گیرند و منفعل‌نبودن ملت ایران و انقلاب اسلامی را صراحتا اعلام می‌کنند، واقعا تشکر می‌کنم و اینگونه موضع‌گیری‌های صریح در مقابل دشمن، باید به‌صورت گفتمان درآید.»

ایشان، وظیفه دیگر مسوولان را «بیمناک‌نشدن از دشمن و اتکاء به خداوند» دانستند و تاکید کردند: «امروز دشمنان ملت ایران جزو بدنام ترین‌ها هستند. دولت آمریکا در سطح بین‌المللی به‌عنوان یک بازیگر خشن و جنایتکار و ناقض حقوق انسان‌ها شناخته می‌شود و در داخل آمریکا نیز به‌عنوان یک رژیم دروغگوی مزور شناخته شده است و امروز اعتماد مردم آمریکا به دولت خودشان در پایین‌ترین سطح قرار دارد.» مقام‌معظم‌رهبری افزودند: «بنابراین نباید از چنین دولت بی‌آبرویی به خود ترس راه داد و اگر با خدا و برای خدا باشیم، قطعا خداوند به ما کمک خواهد کرد.»

«حفظ و تقویت وحدت ملی» اعم از وحدت مذهبی و وحدت اقوام در کشور دهمین وظیفه‌ای بود که حضرت آیت‌الله خامنه‌ای برای مسوولان بیان کردند. ایشان توجه به فرهنگ دینی و انقلابی را یکی از وظایف خطیر مسوولان دانستند و با اشاره به اظهار نگرانی نمایندگان مجلس خبرگان از مسایل فرهنگی کشور، تاکید کردند: «من هم از مسایل فرهنگی نگرانم و در این نگرانی نمایندگان محترم خبرگان سهیم هستم.» مقام‌معظم‌رهبری افزودند: «دولت محترم باید به این موضوع توجه کند و مسوولان فرهنگی نیز باید توجه داشته باشند که چه می‌کنند، زیرا در مسایل فرهنگی نمی‌توان بی‌ملاحظگی کرد.»

حضرت آیت‌الله خامنه‌ای خاطرنشان کردند: «مساله فرهنگ مهم است زیرا اساس ایستادگی و حرکت نظام اسلامی، مبتنی بر حفظ فرهنگ اسلامی و انقلابی و تقویت جریان فرهنگی مومن و انقلابی است.» ایشان گفتند: «واقعا همه باید قدر جوانان مومن و انقلابی را بدانند زیرا همین جوانان هستند که در روز خطر، سینه سپر می‌کنند.» مقام‌معظم‌رهبری با اشاره به کثرت جوانان مومن و انقلابی در عرصه فرهنگ و دیگر عرصه‌ها، تاکید کردند: «کسانی که به این جوانان با بدبینی نگاه می‌کنند و تلاش دارند آنها را منزوی کنند، به انقلاب و کشور خدمت نمی‌کنند.» حضرت آیت‌الله خامنه‌ای افزودند: «البته این جوانان مومن و انقلابی هیچ‌گاه منزوی نخواهند شد.» آخرین وظیفه‌ای که مقام‌معظم‌رهبری برای مسوولان مطرح کردند، گفتمان‌سازی بود. حضرت آیت‌الله خامنه‌ای گفتند: «مطالبی که گفته شد باید به‌صورت گفتمان و باور عمومی درآید که لازمه آن هم تبیین منطقی و عالمانه این مسایل، به دور از زیاده‌روی‌های گوناگون و با زبان خوش است.» در ابتدای این دیدار آیت‌الله مهدوی‌کنی، رییس مجلس خبرگان رهبری با اشاره به برگزاری دوروزه پانزدهمین اجلاس خبرگان، از حضور اکثریت قریب به اتفاق اعضا در این اجلاس تشکر و نکاتی درخصوص مباحث مطرح‌شده بیان کرد. همچنین آیت‌الله یزدی، نایب‌رییس مجلس خبرگان، گزارشی از نشست دو روزه مجلس خبرگان ارایه کرد.

بررسی روند مذاکرات هسته‌ای و تاکید بر حفظ حقوق هسته‌ای کشور، تبیین مسایل اقتصادی و لزوم توجه به بانکداری بدون ربا، تاکید بر اهمیت و اجرای اقتصاد مقاومتی و پرهیز از شعارزدگی در این‌باره، حمایت از دولت و نگرانی اعضای خبرگان از مسایل فرهنگی از جمله نکاتی بود که نایب‌رییس مجلس خبرگان در گزارش خود از آنها به‌عنوان مهم‌ترین محورهای مباحث، نطق‌ها و مذاکرات اعضای مجلس خبرگان در اجلاسیه اخیر یاد کرد.

ادامه از صفحه ۵

بوی صعود در بازار پیچید

وی در ادامه به اعلام بودجه‌های محافظه‌کارانه شرکت‌ها نیز اشاره کرد و توضیح داد: متاسفانه در چند هفته اخیر، شاهد ارایه گزارش‌هایی به بورس هستیم که به نظر چندان واقعی نمی‌آیند و بیشتر با انحراف معناداری از بودجه، به بورس ارایه شده و مورد تایید قرار می‌گیرند. در حالی که این گزارش‌ها نباید بیشتر از ۱۰ الی ۱۵درصد از بودجه اصلی انحراف داشته باشند. در برخی بورس‌های دنیا اگر بودجه اعلامی شرکتی، بدون دلیل خاصی، انحراف زیادی از بودجه اصلی داشته باشد، شرکت مزبور مشمول جریمه خواهد شد. اما در بورس ما گویا این روش که اواخر سال بودجه‌ها را محافظه‌کارانه اعلام کرده و نزدیک مجامع اخبار جدیدی را منتشر کنیم به صورت یک اصل درآمده است. تنها اتفاقی که در این میان رخ می‌دهد این است که عده‌ای سهامدار با چنین گزارش‌هایی متحمل ضررهای سنگین می‌شوند. این اختلاف‌ها را نه‌تنها در بودجه‌ها که گاه در نرخ‌های متفاوت تسعیر ارز در شرکت‌های مختلف نیز می‌توان مشاهده کرد. امیریان در ادامه توضیح داد: «البته شاید بتوان دلیل محافظه‌کاری شرکت‌ها را در بحث‌های بودجه، اجرای فاز دوم هدفمندی، قیمت‌های حامل‌های انرژی و شاید سیاست‌های اقتصادی دولت دانست. چراکه عدم شفافیت در این حوزه‌ها سبب شده است تا شرکت‌ها محافظه‌کارانه بودجه خود را اعلام کنند. اما بهتر این بود که آنها با درنظرگرفتن سناریوهای مختلف، بودجه‌های متفاوتی را اعلام می‌کردند. به‌عنوان مثال شرکت‌ها در گزارش‌های خود اعلام می‌کردند در شرایط «الف» سود شرکت «ب» ریال و در شرایط «ج» سود شرکت «ح» ریال، می‌شود. این تحلیلگر بازار سرمایه در ادامه ابراز کرد: «ارایه گزارش‌ها به شکل کنونی سبب می‌شود تا سهامداران نه‌تنها اعتماد خود را به حسابرسان که پدیدآورنده این گزارش‌ها هستند از دست دهند بلکه بورس نیز به‌عنوان مقام ناظر و تاییدکننده این گزارش‌ها زیر سوال خواهد رفت. این کارشناس بازار سرمایه با اشاره به تعدد فعالیت‌های سازمان بورس توضیح داد: در حال حاضر متولیان بورس ما همزمان فعالیت‌های زیادی را انجام می‌دهند. همین امر سبب شده است تا از کیفیت انجام امورشان کاسته شود. به این ترتیب در زمان بروز مشکلات به جای ریشه‌یابی تنها به دنبال مسکنی برای درمان موقتی مشکلات هستند. این در حالی است که شاید بهتر باشد این نهاد متولی به دنبال دلایل ریشه‌ای مشکلات بوده و با اجرای تدابیر لازم، از تکرار احتمالی آنها جلوگیری کند.» وی در ادامه خاطرنشان کرد: متولیان بورس از یک سو نزول کنونی را طبیعی دانسته و عنوان می‌کنند که نوسان ذات بازار است و اتفاق خاصی نیفتاده است، اما در مقابل، قانون محدودیت فروش را اجرا می‌کنند. چنین اتفاقی در بازار نشان‌دهنده پارادوکسی در حرف و عمل آنهاست. چراکه اگر حادثه‌ای رخ نداده اعمال محدودیت به چه منظور است؟

امیریان با اشاره به این نکته که سرمایه ذاتا باهوش و ترسو است ابراز کرد: «سرمایه به محض اینکه احساس عدم امنیت کند به سرعت مکانش را تغییر می‌دهد. زیرا این تنها حربه‌ای است که می‌تواند ارزش خود را حفظ کند. متاسفانه در حال حاضر ترس از ادامه افت قیمت سبب تجمع فروش شده است. حال اگر با ایجاد محدودیت‌ها سعی در پاک‌کردن صورت مساله داشته باشیم تنها سبب می‌شود تا انرژی بزرگی را تلنبار کرده و مانع خروج آن شویم اما بیم آن می‌رود که یک روز این انرژی تلنبارشده به‌یکباره منفجر شود و آثار منفی بسیاری در بازار بر جای گذارد. وی با پیشنهاد به نظام‌مندکردن نظرات مدیران سازمان خاطرنشان کرد: «متولیان بازار باید جملگی نظرات خود را همسو کنند و تحلیل یکسانی از شرایط بازار ارایه دهند. چراکه صحبت این افراد برای سرمایه‌گذاران نو ورود و مردم عادی حجت است. زمانی که این افراد عدم وجود حباب را تایید می‌کنند و به فاصله اندکی بازار با ریزش شدید مواجه می‌شود سبب شکسته‌شدن اعتمادها می‌شود. این پدیده سبب عدم امنیت سرمایه‌گذاری در بورس می‌شود و مفهومی ندارد جز فرار دایم سرمایه از این بازار. همین امر سبب خواهد شد تا نه‌تنها شاهد خروج سرمایه از بازار باشیم که این خروج سرمایه به دنبال خود از عمق بازار نیز می‌کاهد.

ادامه از صفحه اول

«تحریم»؛ کابوس «پوتین»

دولت روسیه در روزهای اخیر کوشیده از طریق گفت‌وگو طرف غربی را به آرامش دعوت کند، زیرا مسکو نگران اعمال دور جدیدی از فشارها و تحریم‌ها علیه اقتصاد آسیب‌پذیر خود است. اقتصاد روسیه با حدود هزارو۵۰۰میلیارددلار تولید ناخالص ملی با عنوان دهمین اقتصاد در سال ۲۰۱۳ با مشکلات زیادی روبه‌رو است. مشکل صنعت و فناوری کهنه و نیاز به ورود موج جدیدی از فناوری‌های نوین از غرب و نیز وابستگی به درآمد ناشی از مواد خام و به‌ویژه انرژی؛ اقتصاد این کشور را به یک اقتصاد جهان سومی تبدیل کرده است. از این‌رو هر تحریم جدیدی از سوی دولت‌های غربی می‌تواند وضعیت را به لحاظ فنی و اقتصادی در روسیه وخیم‌تر کند. البته این تحریم‌ها طبیعتا دوسویه خواهد بود، اما با توجه به شرایط خاص روسیه و نیز محدودیت‌هایی که در دهه‌های گذشته درباره انتقال فناوری‌های نوین به این کشور وجود داشته و ازدست‌رفتن بخش مهمی از بازارهای روسیه در خارج طبعا اقتصاد روسیه ظرفیت کمتری برای تحمل تحریم‌ها دارد. باید به این موضوع نیز اشاره کرد که دولت روسیه در سال‌های اخیر برای ایجاد یک همگرایی اقتصادی در قالب سازمان «یوراسیک» (سازمان همکاری‌های اقتصادی اوراسیاسی مرکزی) کوشیده است با کشورهای قزاقستان و بلاروس توافقنامه همکاری‌های گمرکی را امضا کند. مسکو در نظر داشت تا در گام دوم، اوکراین را وارد چنین سازمانی کند و سپس کشورهای ارمنستان و قرقیزستان و تاجیکستان را به پیوستن به این سازمان تشویق کند. با ازدست‌رفتن اوکراین به‌عنوان یک جامعه ۴۶میلیونی و همچنین ویژگی‌های درهم‌تنیده اقتصادی روسیه و اوکراین، به نظر می‌رسد آن نهاد همگرایی اقتصادی بخش مهمی از ظرفیت و موقعیت خود را از دست داده است. اینکه در شرایط وجود چنین بحرانی و آینده مبهم آنچه بر سر ایده تشکیل همگرایی اقتصادی اوراسیاسی به سبک اتحادیه اروپا خواهد آمد، روشن نیست و از طرفی ظرفیت‌های داخلی اقتصادی روسیه نیز با فشارها و تحریم‌های احتمالی می‌تواند دستخوش مشکلات و آسیب‌های بیشتری شود. از این‌رو؛ به نظر می‌رسد که روسیه میان دو گزینه بین انتخاب ژئوپلیتیک و انتخاب توسعه اقتصادی در شرایط دشواری قرار گرفته است. اقتصاد شوروی در دهه ۱۹۸۰ میلادی وارد یک دوره رکود خطرناک شد که نتیجه آن تن‌دادن به اصلاحات اقتصادی و نهایتا فروپاشی بود. پس از فروپاشی برنامه‌های اقتصادی خصوصی‌سازی برای یک‌دهه کشور را اسیر الیگارش‌های سودجو کرده و نظام اقتصادی و اجتماعی و سیاسی کشور از هم پاشید. به‌طوری که این نابسامانی منجر به بحران‌های امنیتی و جنگ داخلی شد. در دوره پوتین اقتصاد روسیه به‌تدریج سامان یافت و دولت در جهت کنترل الیگارش‌ها و کارآمدسازی نظام خدمات اجتماعی با تکیه بر درآمدهای نفتی توانست به بازسازی اقتصادی بپردازد و شرایط در جامعه روسیه روزبه‌روز بهبود یافت. در سال‌های ۲۰۰۸ تا ۲۰۱۰ تحت‌تاثیر بحران اقتصادی جهانی اقتصاد روسیه نیز آسیب دید و با مشکلات زیادی روبه‌رو شد. اما دامنه این بحران کنترل شده و روسیه در مسیر مساعدتر قرار گرفت. دولت مدودف در راستای توانمندسازی اقتصاد کشور بر برنامه‌ای برای نوسازی و مدرنیزاسیون فنی و اقتصادی کشورهای صنعتی و پیشرفته تاکید کرد. در روسیه ساختارهایی با هدف انتقال و جذب و فعال‌سازی ابداعات و اختراعات فنی و صنعتی پیشرفته ایجاد شد، طبعا فعال‌سازی چنین موضوعی و بهره‌مندی از آن در اقتصاد کشور نیازمند تعاملات اقتصادی و فنی است که به نظر می‌رسد بحران اوکراین برای چنین مقصودی دشواری‌هایی ایجاد خواهد کرد.

مژده ۲درصدی!

با بررسی افکار و ارزیابی موضوع هدفمندی که از ماه‌ها قبل تا همین لحظه، بیش از حد به آن پرداخته و خوراک محافل و تریبون‌های مختلف آن هم دلسوزانه شده- از زاویه دیگری بنگرند. به‌نظر نگارنده به این جمع‌بندی خواهند رسید که افزایش حق‌الزحمه‌ها و به‌دنبال یا قبل آن حامل‌های انرژی هرچند با شیب ملایم، لطمه جبران‌ناپذیری (مشابه روال هشت‌سال گذشته دولت نهم و دهم) به ارزش‌ها و معیارهای ایرانیان و آنان که دنبال بزرگ‌نمایی ناتوانی‌ها و سوءاستفاده‌ها در مدیریت‌های اعمال‌شده گذشته‌اند، وارد می‌سازد... این روش افت اخلاق و آسیب‌پذیری روابط سالم اجتماعی را فراهم می‌سازد. افزایش‌هایی که در مواردی اعمال‌شده قله یخ عظیمی را نشان می‌دهد... و نابسامانی و عدم‌دلسوزی و به‌تبع آن ندیده‌گرفته‌شدن منافع ملی را در پی دارد. افزایش نرخ حامل‌های انرژی، افزایش تصاعدی تمامی خدمات و هزینه‌های روزمره زندگی هموطنان را در تمامی زمینه‌ها فراهم خواهد کرد. در مورد پرداخت کمک‌های ریالی که حداقل تاثیر را ندارد خود و جامعه را معاف از این برنامه‌ها کرده، با تجدیدنظر اساسی مشابه دیگر جوامع به کوچک‌شمردن و نیازمندجلوه‌دادن آنان خاتمه دهیم. اطمینان داشته باشید که ایرانیان با احساس مسوولیت و سلامت رفتار، دولتیان را در همه امور یاری می‌کنند و حتی آنان که به اسراف و تبذیر می‌پردازند و از بیت‌المال سوءاستفاده می‌کنند را طرد خواهند کرد و... . با قطع پرداخت‌ها تحت عناوین اعلام‌شده، ثبات قیمت حامل‌های انرژی باید مورد توجه قرار گیرد و مطمئن باشید که جامعه تحول‌خواه، صبور، ایثارگر، با احترام و دارای شأن و منزلت و... همراهی کامل را در تمامی زمینه‌ها مبذول خواهد داشت. با این تجدیدنظر: درصدی به حقوق جامعه میلیونی که با خانواده‌هایشان نیمی از ایرانیان را در بر می‌گیرد اضافه نمی‌شود و از حرف و حدیث مسوولانی که مژده افزایش دودرصد دیگر به حقوق‌ها را که اخیرا مطرح کرده‌اند و حتی ۱۸درصد مصوب قبلی... خبری نخواهد بود. دودرصد افزایش به حقوق‌ها با فرض یک‌میلیون‌تومان حقوق ماهانه ۲۰هزارتومان می‌شود و طرح آن به‌وسیله سخنگو آن هم با آن فخر و مباهات واقعا جای افسوس دارد. ابزار و امکان این کار اساسی را در توان دولت و مجموعه نهادهای نظام می‌بینم... .

در غیر این صورت چرخیدن در بر همان پاشنه و همین منوال یعنی دور و تسلسلی که به باطل می‌انجامد.